TAYFUN PİRSELİMOĞLU • **Çölün Öbür Tarafı**

TAYFUN PİRSELİMOĞLU Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ni bitirdikten sonra Viyana'da Hochschule für Angewandte Kunst'ta resim okudu. Yurtiçinde ve yurtdışında çok sayıda sergi açtı, ortak sergilere katıldı. Senarist olarak başladığı sinemada çok sayıda senaryoya imza attı. Yine senaryolarını yazdığı *Hiçbiryerde*, *Rıza*, *Pus*, *Saç*, *Ben O Değilim*, *Yol Kenarı* filmlerini yönetti. Pirselimoğlu'nun ilk romanı olan *Çöl Masalları* 1996 yılında yayımlandı. Daha sonra *Kayıp Şahıslar Albümü* (2002), *Malihulya* (2003), *Şehrin Kuleleri* (2005), *Kerr* (2014) romanlarını yazdı. Pirselimoğlu *Otel Odaları* (2009) ve *Harry Lime'ın En Yeni Hayatları ya da Üçüncü Adama Övgü* (2013) adlarında iki hikâye ve *Mithra ve Bıldırcınlar* (2011) başlıklı bir anı kitabının da yazarıdır. *Berber* adlı son romanı 2016'da İletişim Yayınları tarafından yayımlandı.

İletişim Yayınları 2693 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 464
ISBN-13: 978-975-05-2533-9
© 2018 İletişim Yayıncılık A. Ş. (1. Basım)
1. BASKI 2018, İstanbul

EDİTÖR Levent Cantek
YAYINA HAZIRLAYAN Duygu Çayırcıoğlu
KAPAK Suat Aysu
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Güneş Akkor

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul
Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935
Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721
Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

TAYFUN PİRSELİMOĞLU

Çölün Öbür Tarafı

iletişim

İçindekiler

Bıçak Atmada Üstüme Yoktur ya da Tuhaf Bir Aşk ve Ölüm Vakası 7
Bir Cinayet Soruşturması 15
Çölün Öbür Tarafı 23
Çukurun, Başkan'ın ve Heykelin Hikâyesi 35
Defter 51
Yanlış Kıyıya Vuran Şanssız Gergedanın Hüzünlü Hikâyesi 57
İlaç Mümessili G'nin Tuhaf Hikâyesi 67
İlgili Makama, ... 77
İnferno 85
Kara Uykular Krallığı 95
Ne Dehşet! Ne Dehşet! 99
Rıza 105
Sayın Editöre Mektup 107
Sierra 117
Takip 129
Taşrada Tuhaf Bir Gece 145
Tünel 155

Bıçak Atmada Üstüme Yoktur ya da Tuhaf Bir Aşk ve Ölüm Vakası

C.K. o pazartesi sabahı on beş kişiyle paylaştığı Tapu Kadastro Müdürlüğü Parsel Sorgulama Şubesi'ndeki masasına oturduğunda her zamanki gibi saat tam sekizi gösteriyordu. (Masası, dar uzun mekâna can sıkıcı bir simetriyle ikili sıralar halinde dizilmiş olanların en arkasındaydı.) O gün kendisini malum rutin sıkıntılarını bile arayacağı bir tatsızlığın beklediğini hissetmiş gibi bir süre hiçbir şey yapmadan öylece oturdu. Sonra, her sabahki gibi arkasındaki gri camlı dolaptan çıkarttığı dosyaları üst üste önüne dizdi ve yine her sabahki gibi onu bu şubeye sürükleyen kaderine lanetler okuyarak işe başladı. Öğleye doğru boş çay bardaklarını toplarken masasına uğrayan hademe, müdürün kendisini çağırdığını söylediğinde telefondaydı ve haftada en az üç kere memleketindeki nizalı arazisi konusunda arayan bayındırlıktan emekli uzak bir akrabayla mutat can sıkıcı konuşmasını yapmaktaydı. O yüzden müzevirliğiyle maruf, suratsız adamın ne dediğini tam olarak duyup anlayamadı. Ancak muhtemel bir gecikmenin sorumluluğunu almak istemeyen hademe lafını tekrarladığında durumun ciddiyetini

idrak edebildi; hemen telefonu kapattı ve toparlanıp müdürün odasına yollandı.

Başka hiçbir işi yokmuş ya da olanlar içinde en önemlisi buymuş gibi müdür iri göbeğini masaya yaslamış bir vaziyette onu bekliyordu. Masasının önünde dikilirken adam uzun süre gözleri ona dikili bir halde sigarasından derin nefesler alarak elindeki tespihle oynadı. Aslına bakılırsa C.K. karşılaşacağı her türlü muameleye az çok hazırlıklıydı. Generalliğini beklerken ummadığı şekilde albaylıktan emekli edilen dayısının bu işe girmesi için vesile olduğu tavassutun memleketin politik gidişatı içinde fazla bir değeri kalmamış olmasından, hatta bir yüke dönüşmesinden midir nedir, adam ona giderek daha aşağılayıcı biçimde davranır olmuştu. Bu sefer de öyle oldu; çok içtiği sigaranın marifeti sonucu hırıltılar eşliğinde dökülen lafları hakikaten can sıkıcıydı. Ondan beklediği performansı bir türlü alamıyor olmasından, mesai saatlerine özen göstermemesinden –ki, külliyen yalandı– arkadaşlarıyla olan soğuk münasebetinden söz etti. Ancak, esas sıkıntı garip isimli bir dergiye yazdığı marazi bir aşk hikâyesiydi. (C.K. ancak laf buraya geldiğinde masanın üzerinde duran dergiyi fark edebildi.) Müdür, bir devlet memuruna yakışmayan bu ciddiyetsizlikten söz ederken önünü alamadığı öylesine bir öksürük nöbetine kapıldı ki bu çaresizlik hiddetinin daha da artmasına neden oldu. C.K.'nın bu amatör yazarlık sevdasından, "muhayyilesini ve zihnini" böyle hastalıklı işlerle kirletmekten en kısa zamanda vazgeçmesi gerektiğini anlatırken ağzından kontrol edemediği tükürükler saçıldı. En sonunda da bu ciddi paylamanın neticesiymiş gibi ona bir görev verdiğini söyledi. T. şehrinde hazineye ait görünen bir araziyle ilgili sorunu çözmek üzere ertesi gün yola çıkması gerekiyordu. Derginin yanında duran konuyla ilgili dosyayı ona uzattı ve gıcırtılar çıkartan koltuğuna yaslanıp tespihini çevirmeye başladı. C.K. odadan, ye-

diği azar kadar bu beklenmedik seyahatin de yarattığı büyük bir huzursuzlukla ayrıldı; o gün öğleden sonrasını harcırah ve otobüs bileti işleriyle uğraşarak geçirdi.

C.K. bir gece süren uykusuz ve zahmetli yolculuk sonunda T.'ye güneş doğmak üzereyken indi ve doğrudan bir gün önce yerini ayırttığı Devlet Su İşleri Misafirhanesi'ne yollandı. (T.'deki, devlet memurlarının kalabileceği yegâne misafirhane oydu.) Ayrılan oda daha öncekilerde rastlamadığı ölçüde sefil bir yerdi; ancak o kadar yorgundu ki çarşaf ve üzerindeki battaniyeden yükselen ağır kokuya rağmen hemen uykuya daldı. Öğleye doğru cama vuran sağanak yağmurun sesiyle uyandı. Bir süre pencerenin önünde dikilip yağmuru izledi. Yağmur suyunun dere olup yokuş aşağı akıp gittiği dar sokakta kimseler yoktu; sadece sırılsıklam olmuş bir köpek sundurmanın altında öylece bekliyordu. Uzun süre kıpırtısız bir halde duran köpeği izledi. Sonra tuhaf şekilde yağmur aniden kesildi ve o da hazırlanıp otelden ayrıldı.

Şehrin dışında, ıssız, stabilize bir yolun kenarındaki alabildiğine geniş araziye ulaşmak için önce tapuya, ardından belediyeye uğraması ve oradan milli emlak müdürünün yardımıyla binbir zahmetle bir kamyonet ayarlaması icap etti. Bunun yanında yol boyunca neredeyse bir cüce cesametindeki şoförün can sıkıcı zevzekliğine de katlanmak zorunda kaldı. Israrla karısının fotoğrafını göstermeye çalışan adam, altına yerleştirdiği yastıklara rağmen yolu tam olarak göremiyordu; ayakları da pedallara ancak yetişebilmekteydi. Anayoldan ayrılıp yan bir yola saptılar. Önce bir koruluğun içinden, sonra bir köprüden geçtiler. Vardıklarında adam kamyonetten atlayıp sanki o anı bekliyormuş gibi hemen bir sigara yaktı. Serin bir rüzgâr esiyordu. Yağan yağmur geniş araziyi balçık haline getirmişti. C.K. buna aldırmadan yürümeye başladı. Zira arazinin ilerisinde hiç ummadığı, merakını çeken bir "şey" görmüştü; üzerinde renkli

bayrakların dalgalandığı kocaman bir çadır. Bata çıka oraya doğru ilerledi. Yürürken birden gelen ses yüzünden arkasını döndüğünde kamyonetin uzaklaştığını gördü ve çok şaşırdı. Buna hiçbir mana veremese, canı sıkılsa da yapacak bir şeyi yoktu. Devam etti. Çadır hakikaten büyüktü ve ona yaklaştıkça algısının ötesinde, daha da büyüyor gibiydi. Ayakkabılarının altına yapışıp kalan kalın çamur tabakası yüzünden yürümekte epeyce güçlük çekse de sonunda çadırın önüne ulaşmayı başardı. Bir süre öylece dikildi, sağa sola baktı. Civarda kimseler gözükmüyordu. Sonra kapı niyetine kullanılan ağır örtüyü araladı ve nelere mal olacağını bilemediği bir adımla içeri girdi.

Karanlık çadırdan içeri girdiği anda üzerine düşen ışık huzmesinin gözünü kamaştırmasına rağmen siluet halinde de olsa mekânı çevreleyen yüksek tribünlerde kendisine merakla bakan kalabalık seyirci güruhunu seçebildi. Aklı hakikaten karışmıştı; ancak kapıldığı şaşkınlığa rağmen aniden başlayan trampet tremolosu bir işaretmiş ve de bu işarete icabet etmesi gerekiyormuş gibi insiyaki olarak birkaç adım attı. O anda da mekânın bütün ışıkları yanıverdi ve bu sayede içinde olduğu acayipliği daha da açık bir şekilde görebildi. Çok geniş, zemini kum kaplı, yukarısında sarkıtılmış iplerin sallandığı yüksek çadırın bir tarafında kafes içerisinde büyük bir aslan, diğer tarafında da beş, altı kişilik bir orkestra duruyordu. Dairenin tam merkezine isabet eden yerde ise bir tahta perdenin önünde dikilmiş, ona bakan mavi simden bir mayo içerisinde bir kadın vardı ve o kadın aşikâr şekilde ona gülümsüyordu. Önünü alamadığı hayreti ona gayri ihtiyari birkaç adım daha attırdı ve bu da sanki trampetin sesinin daha da yükselmesine neden oldu. Kadın tuhaf şekilde, üçüncü sınıfta bıraktığı meslek lisesindeyken saplantılı bir şekilde âşık olduğu, bu kara sevdasını onu aşağılayarak reddetmesine rağmen hâlâ rüyalarında dolaşan kıza şaşı-

lacak ölçüde çok benziyordu. (İtiraf etmeli ki yıllar sonra belediyede şoförlük yapan biriyle evlendiğini duyduğu kadına olan derin sevdasında ve reddedilişinden doğan kininde bir katre dahi eksilme olmamıştı.) Bunca kafa karışıklığı içinde debelenirken birden nereden çıktığı belli olmayan, melon şapkalı, parlak siyah bir frak içerisinde bir adam yanında bitiverdi ve eline beş tane uzun, ince bıçak tutuşturdu. Bu kadarı yetmezmiş gibi cebinden çıkarttığı siyah ipek bir fularla da gözlerini bağladı. Bu arada trampetin çıldırtıcı tremolosu iyiden iyiye artmıştı. Ses yükseldi, yükseldi, yükseldi ve aniden kesildi. Çadırın içini derin, çok derin bir sessizlik kapladı. İşte o anda C.K. elindeki ilk bıçağı fırlattı, sonra da saniyeler içinde ardı ardına üç tanesini daha gönderdi ve durdu. Bu atışlar o kadar hızlı gerçekleşmişti ki seyirciler ancak dördüncü bıçak yerine ulaştığında heyecandan tuttukları soluklarını dışarı verebildiler ve hâlâ gülümseyerek bakan kadının vücuduna santim kala –ikisi kollarının yanına, son ikisi de güzel başının hemen sağına ve soluna– saplanan bıçaklara hayretle baktılar. Sonra tekrar nefeslerini tutmak zorunda kaldılar ve nazarlarını C.K.'ya çevirdiler. Zira, C.K. final için havaya kaldırdığı son bıçağı, hafifçe salınan elinde bekletiyordu. Bu sırada trampet giderek yükselen bir ritimle vazifesine geri dönmüştü. Ses yükseldi, yükseldi, yükseldi ve aniden kesildi. Tam o anda da C.K. son bıçağını fırlattı. Bıçağın havada süzülüp hedefine varması için geçen zaman sanki önce genişledi, uzadı ve sonrasında dondu; hakikaten sanki dakikalar mertebesinde öylece durdu ve ardından kızgın bir sobanın üzerine düşen küçük bir buz parçası gibi hızla eridi. O anda da seyircilerden inanılmaz canhıraş çığlıklar yükseldi. C.K. gözündeki bez parçasını çıkarttı. Dudaklarındaki efsunlu tebessümü hâlâ silinmemiş kadının alnının tam ortasında, canı uçmuş o narin bedeni ayakta tutacak ölçüde derin bir şekilde saplanmış bıçak duruyor-

du. C.K. kapıldığı dehşetle dizlerinin çözüldüğünü hissetti. Lakin, daha kasları iflas etmeye fırsat bulamadan, nereden çıktığı belli olmayan palyaço kılıklı bir cüce eline geçirmiş olduğu bıçakla –kadının sağ kolunun yanına saplanmış olandı aslında– ona saldırdı ve bıçağı karnına defalarca sapladı. C.K. kanlar içerisinde kum zemine yuvarlandı ve üzerinde tepinerek hâlâ bıçağı saplayan cüceye korkudan çok şaşkın nazarlarla bakmaktan başka hiçbir şey yapamadı. Ancak sevdiği kadınını kaybeden bir âşığın nihayetlenemeyen hiddeti birini böylesine bir çılgına çevirebilirdi. O çılgın cüce, son bir hamleyle bıçağı C.K.'nın boğazına sapladı ve ardından kısa bacaklarının elverdiği süratle koşarak uzaklaştı.

C.K. nice sonra gözlerini güç bela açabildiğinde kendisini sargılar içerisinde ve korkunç ağrılara gark olmuş vaziyette sefil bir hastane odasında buldu. Çok zor nefes alabiliyordu ve her alıp verdiği zayıf soluk göğsünde ve sayısız dikiş atılmış karnında dayanılmaz bir sancıya neden oluyordu. Boğazında da derin kesiğin yarattığı korkunç bir acı vardı. Bütün bunlara, bu ağrılara ve acılara rağmen ayıldıktan bir süre sonra odasına gelen genç polise başına gelenleri şaşkınlık uyandıracak ölçüde ayrıntılı bir biçimde anlatmayı becerebildi. Hatta ifadesine şubedeki o malum sabahki mesaisinden başlayarak girdi; müdürün odasına çağırılışına, oradayken adamın kapıldığı öksürük nöbetine, bir gece süren rahatsız otobüs yolculuğuna, Devlet Su İşleri Misafirhanesi'ndeki odasının kirli çarşaflarına, giymeye iğrendiği mavi plastik terliklere, odanın penceresinden izlediği ıslak köpeğe, tapudaki kel müdürün araziyi kontrol için istediği arabayı verme konusundaki gönülsüz davranışına, güçlükle bulabildiği kamyonetin cüce boylarındaki şoförünün patavatsızlığına, uzaktan gördüğü tuhaf çadıra, yağan yağmurdan ötürü arazide yürürken ayağına yapışan kalın çamur tabakasının nasıl da rahatsızlık verdiğine, çadırdan içeri girdiğinde